

خجسته باد ۸ مارس روز جهانی زن

زنان ستمدیده ایران!

۸ مارس (۱۷ اسفند) روز جهانی زن، در شرایطی فرارسیده است که دولت دینی ستمگر و زن‌ستیز جمهوری اسلامی، این دشمن سوگند خورده برابری زن و مرد، ماهیت رسوای خود را حتی بر عقب‌مانده‌ترین بخش توده‌های مردم ایران آشکار نموده، ورشکستگی خود را در تمام عرصه‌ها به نمایش گذاشته و مبارزات پیگیر توده‌های مردم ایران سراسر کشور را فراگرفته است.

نقش برجسته‌ای که زنان در مبارزات جاری برعهده‌گرفته‌اند، چنان آشکار است که مرتجعین حاکم بر ایران را هراسناک کرده است. در هر مبارزه‌ای که در ایران در جریان است، حضور فعال زنان که بازتاب بیداری و آگاهی آن‌هاست به واقعیتی غیرقابل‌انکار تبدیل شده است. از نقش برجسته در تظاهرات و قیام برای سرنگونی رژیم، از حضور فعال در اعتصابات و تجمع‌های معلمان، پرستاران، کارگران و بازنشستگان، تا سخنرانی‌های علنی در دفاع از حقوق زنان در مراکز عمومی و به دور افکندن علنی حجاب و درگیری با مزدوران رژیم، همه نشان‌دهنده نقش برجسته زنان در مبارزه برای سرنگونی رژیم زن‌ستیز است.

از هنگامی که رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی در ایران به قدرت رسید، تا به امروز صدها تن از زنان مبارز و آگاه به جوخه اعدام سپرده شده‌اند و هزاران تن سال‌ها به حبس محکوم شدند. هم‌اکنون نیز ده‌ها تن از زنان به جرم مبارزه برای برانداختن تبعیض و نابرابری زنان در زندان‌های جمهوری اسلامی به بند کشیده شده‌اند. دلیل این نقش فعال در تمام این مبارزات بر کسی پوشیده نیست.

در جامعه ایران، زنان ستمدیده‌ترین بخش مردم ایران هستند. ایران یکی از معدود کشورهای جهان است که نه‌فقط تحت حاکمیت دولت دینی اسلام‌گرا، برابری حقوق زن و مرد به رسمیت شناخته نشده، بلکه دولت فوق‌ارتجاعی دینی و زن‌ستیز، در قوانین خود به عریان‌ترین و خشن‌ترین شکل ممکن برابری حقوق اجتماعی و سیاسی زن را نفی کرده و آشکار و عریان بر نابرابری و تبعیض صحنه گذاشته شده است. در تمام قوانین جمهوری اسلامی زن در مرتبه‌ای پایین‌تر از مرد قرار گرفته است. جمهوری اسلامی به تبعیت و فرمان‌برداری زن از مرد شکلی رسمی و قانونی داده است. دولت دینی نه‌فقط در قوانین بلکه در عمل، تمام قدرت و امکانات خود را برای تقویت مردسالاری، دفاع از خانواده اسلامی- سنتی مردسالار، فرمانروایی مرد در خانواده و تبعیت زن از مرد و در یک‌کلام اسارت زن به کار گرفته است. جمهوری اسلامی حتی در قوانین رسمی خود، آشکار و ضمنی خشونت علیه زنان را مورد تأیید قرار داده است. از همین روست که زنان زیر فشار انواع و اقسام خشونت در خانواده و در خارج از خانه در خیابان، مراکز عمومی و محل کار قرار دارند. هر سال میلیون‌ها زن در جامعه مردسالار و تحت حاکمیت دولت دینی و قوانین ارتجاعی آن، توسط پدر، برادر و شوهر حتی مورد خشونت فیزیکی قرار می‌گیرند. این خشونت علیه زنان چنان شکل وحشیانه‌ای به خود گرفته که هر سال ده‌ها تن از زنان توسط مردان خانواده به قتل می‌رسند. در خارج از خانه نیز زنان در معرض خشونت‌های متعدد و سرکوب فیزیکی مزدوران دستگاه دولتی، تحقیر و توهین و خشونت پلیس بر سر رعایت حجاب اجباری قرار گرفته‌اند.

در نتیجه سیاست‌های ارتجاعی دولت دینی زن‌ستیز، نه‌فقط زنان به‌طور رسمی و علنی از امکان دسترسی به برخی مشاغل و حضور در برخی ارگان‌ها و نهادها محروم شده‌اند، بلکه دولت دینی حتی برای دسترسی زنان به مشاغل معمولی نیز محدودیت‌های متعددی ایجاد کرده است. چراکه از دیدگاه رژیم رسوای دینی زن‌ستیز، جای زن در خانه تعریف شده است. از همین روست که در کشوری با جمعیتی ۸۵ میلیونی تنها ۳/۵ میلیون زن شاغل هستند. بر سر هر اتفاقی هم از نمونه بحران‌های اقتصادی نخستین گروهی که اخراج می‌شوند، زنان‌اند. طبق گزارش مرکز آمار رژیم در پاییز سال ۹۸ چهار میلیون و ۴۶۸ هزار زن در ایران شاغل بوده‌اند. در پاییز امسال این تعداد به کمتر از ۳/۵ میلیون کاهش یافته است. این‌همه در حالی است که حتی درجایی که زنان مشغول به کارند به‌رغم کار مساوی با مردان، به‌طور متوسط حدود ۳۰ درصد کمتر از مردان دستمزد و حقوق می‌گیرند. لذا روشن است که چرا سال‌به‌سال زنان فقیرتر می‌شوند و گروهی محتاج مستمری ناچیز کمیده امداد می‌گردند و مدام بر تعداد زنان تن‌فروش و زنان بی‌خانمان و معتاد در شهرها افزوده می‌شود.

جمهوری اسلامی در طول متجاوز از ۴۳ سال موجودیت ننگینش در ایران نشان داده است که هیچ‌یک از مطالبات زنان در چهارچوب این رژیم تحقق‌پذیر نیست. زنان دریافته‌اند که بدون سرنگونی جمهوری اسلامی تحقق حتی کوچک‌ترین مطالبات آن‌ها ممکن نیست. از همین روست که در تمام مبارزات کنونی برای سرنگونی رژیم حضور فعال دارند.

سازمان فدائیان (اقلیت) که برای استقرار نظامی سوسیالیستی در ایران مبارزه می‌کند و هدف فوری خود را سرنگونی رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی و برقراری یک حکومت شورایی قرار داده است، در برنامه خود خواستار اجرای بی‌درنگ مطالبات زنان به شرح زیر است:

– لغو هرگونه ستم و تبعیض بر پایه جنسیت و برخورداری زنان از حقوق کامل اجتماعی و سیاسی برابر با مردان.

– برخورداری زنان از حقوق و مزایای کامل برابر با مردان در ازای کار مساوی.

– برخورداری آزاد و برابر زنان از امکان مشارکت در تمام شئون زندگی اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی و دسترسی به تمام مشاغل و مناصب در همه سطوح.

– لغو تمام قوانین و مقررات ارتجاعی مربوط به تعدد زوجات، صبیغه، حق طلاق یکجانبه مرد، تکفل و سرپرستی فرزندان، قوانین و مقررات تبعیض‌آمیز در مورد ارث، مقررات حجاب اجباری، جداسازی زن و مرد در مؤسسات و مراکز عمومی و تمام مقررات و اقدامات سرکوبگرانه و وحشیانه نظیر شلاق، سنگسار.

– لغو حجاب اجباری، ممنوعیت هرگونه فشار و اجبار در مورد نوع پوشش زن. برخورداری زنان از آزادی انتخاب پوشش.

– ممنوعیت هرگونه فشار، تحقیر، اجبار، اذیت و آزار و خشونت علیه زنان در محیط خانواده و اعمال مجازات‌های شدید در مورد نقض آن‌ها.

– ممنوعیت ازدواج کودکان تا ۱۸ سال، کودک‌آزاری و اعمال مجازات‌های شدید در مورد نقض آن‌ها.

– آزادی کامل زن در انتخاب شریک زندگی خود. روابط خصوصی زن باید از هرگونه تعرض مصون باشد.

– به رسمیت شناخته شدن حق سقط‌جنین، بدون قید و شرط.

– برابری حقوق زن و مرد در امر طلاق، ارث و تکفل اولاد.

سازمان فدائیان (اقلیت) ۸ مارس، روز جهانی زن را به زنان ستمدیده ایران تیریک می‌گوید و عموم زنان زحمتکش و ستمدیده را به تشدید مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری حکومت شورایی فرامی‌خواند.

خجسته باد ۸ مارس روز جهانی زن
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی- برقرار باد حکومت شورایی
زنده باد آزادی- زنده باد سوسیالیسم
سازمان فدائیان (اقلیت)
اسفند ۱۴۰۰

کار، نان، آزادی- حکومت شورایی